

Roła zabawy w życiu i rozwoju dziecka w wieku przedszkolnym

Jeśli potrzebują Państwo więcej informacji o tej pracy, to proszę pisać - [kontakt](#)

72 strony, 32 pozycje w bibliografii, kwestionariusz ankiety

Wstęp 2

Rozdział I. Zabawa jako najważniejsza forma działalności dziecka 4

1.1. Pojęcie zabawy 4

1.1.1. Funkcje zabawy 5

1.1.2. Rodzaje zabaw 8

1.1.3. Zagrożenia płynące z zabawy 10

1.2. Warunki dobrej zabawy 13

1.3. Rozwój emocjonalny dziecka 15

1.4. Najważniejsze zmiany rozwojowe w kontekście zabawy 20

Rozdział II. Metodologia badań własnych 22

2.1. Przedmiot i cel badań 22

2.2. Problemy i hipotezy badawcze 24

2.3. Metody, techniki, narzędzia badawcze 31

2.4. Organizacja i przebieg badań 40

Rozdział III. Zabawy stymulujące rozwój dziecka pełno i niepełnosprawnego. Od narodzin do wieku przedszkolnego 43

3.1. Wyniki badań 43

3.2. Podsumowanie i wnioski 57

Zakończenie 64

Bibliografia 66

Spis tabel 68

Spis wykresów 69

Aneks 70

Wstęp

W ciągu pierwszych lat życia istota ludzka przechodzi cykl przeobrażeń, dzięki którym przemienia się z bezradnego niemowlęcia, żyjącego w całkowitej zależności od otoczenia, w jednostkę osiągającą dojrzałość fizyczną, wysoki poziom sprawności działania, czynności intelektualnych, wiedzy o świecie i samoświadomości.

Dzieciństwo jest okresem szczególnie intensywnych zmian rozwojowych zarówno w organizmie, jak w psychice człowieka. Dokonują się one dzięki złożonej interakcji programu genetycznego, decydującego o indywidualności biologicznej każdej jednostki, oraz warunków środowiska, w którym jednostka ta wzrasta, i jej własnej aktywności realizowanej w tym środowisku. Ogromna rola w rozwoju dziecka przypada ludziom dorosłym tworzącym jego najbliższe środowisko społeczne. Istotne znaczenie w kształtowaniu się umysłowości i osobowości jednostki ma też szerszy kontekst społeczny, jaki tworzą grupy, instytucje i organizacje społeczeństwa oraz właściwa dla niego kultura.

Celem pracy jest zaprezentowanie roli zabawy w życiu i rozwoju dziecka.

Praca składa się z trzech rozdziałów.

W pierwszym rozdziale opisana jest zabawa jako najważniejsza forma działalności dziecka, a więc: pojęcie zabawy, funkcje zabawy, rodzaje zabaw, zagrożenia płynące z zabawy, warunki dobrej zabawy, wiek dziecka a etapy rozwoju oraz najważniejsze zmiany rozwojowe w kontekście zabawy.

W drugim rozdziale przedstawiona jest metodologia badań własnych, a więc: przedmiot i cel badań, problemy i hipotezy badawcze, metody, techniki, narzędzia badawcze oraz organizacja i przebieg badań.

W trzecim rozdziale zaprezentowane są wyniki badań własnych w

zakresie zabawy stymulującej rozwój dziecka pełno i niepełnosprawnego od narodzin do wieku przedszkolnego wraz z podsumowaniem i wnioskami.

Praca została napisana w oparciu o dostępną literaturę przedmiotu oraz badania własne.

Oczywiście rozwój zabawy związany jest z rozwojem inteligencji, można po części ocenić poziom rozwoju dziecka na podstawie obserwacji jego zabaw. Przykładowo, zabawa sensoryczno-motoryczna odpowiada poziomowi sensoryczno-motorycznemu w rozwoju inteligencji (od urodzenia do końca drugiego roku życia). Nacisk jest tu położony na ćwiczenie i kontrolę ruchów oraz na badanie przedmiotów za pomocą wzroku i dotyku. Zabawowe czynności dziecka zawierają wiele powtarzających się ruchów, które wykonywane są dla samej przyjemności demonstrowania rozwijającej się sprawności w wykonywaniu tych czynności. Z kolei zabawa symboliczna występuje na przedoperacyjnym poziomie rozwoju inteligencji (między drugim a siódmym rokiem życia). Dziecko wykorzystuje fantazję i jest usatysfakcjonowane używaniem jednego przedmiotu jako symbolu innego – krzesło może stać się samochodem, prześcieradło modną sukienką. Natomiast zabawa w role jest właściwa dla operacyjnego poziomu rozwoju inteligencji. Rozwijające się procesy myślowe dziecka stają się bardziej logiczne, zaś w zabawie dziecko wykorzystuje rozmaite reguły i procedury.

Zabawa jest wyrazem procesu asymilacji, w którym dziecko usiłuje włączyć wiedzę o otaczającym je świecie dopasowując ją do posiadanych już doświadczeń i sposobu rozumienia świata. Zabawa to środek do osiągnięcia przez małe dzieci sprawności motorycznych i poznawczych. Zabawa pozwala dziecku eksperymentować na prostszych czynnościach, które mogą później zostać połączone w bardziej złożone sprawności wyższego rzędu. Zatem dwulatek, przed którym położymy zestaw zabawek konstrukcyjnych (np. klocków) będzie początkowo oglądał i trzymał w rękach pojedyncze elementy. Po pewnym czasie dziecko zacznie eksperymentować z możliwymi zastosowaniami i ich kombinacjami,

aż stanie się zdolne do złożenia całej konstrukcji. Ten rodzaj zabawy pozwala dziecku zrozumieć w swobodnych, niezagrażających warunkach m.in. takie kwestie, jak relacje przestrzenne między elementami i mechanikę zabawki. Zatem zabawa wspomaga rozwój rozwiązywania problemów i zrozumienie posługiwania się narzędziami.

Zabawa to wiodący czynnik ogólnego rozwoju, szczególny nacisk powinien być położony na reguły zabawy. Postawione wobec problemu, dziecko nieświadomie przekształca go w sytuację zabawową, z którą łatwiej mu sobie poradzić. Taka „gra” pociąga za sobą konieczność użycia zestawu reguł i procedur, które umożliwiają dziecku wydobyć obiekt z właściwego mu kontekstu i uwierzenie, że jest on czymś innym – miotła może stać się koniem, a „reguły” zabawy pozwalają dziecku zachowywać się w sposób, jakiego nie spotyka się w codziennej rzeczywistości.

Jeśli chcesz zamówić pisanie pracy od podstaw, to zapraszamy na stronę [pisanie prac](#) - sprawdzony serwis